

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. Разград, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия М. Й.ова

Членове: Атанас Д. Христов
Светлана К. Чолакова

при участието на секретаря Диана Здр. Станчева
като разгледа докладваното от Анелия М. Й.ова Въззивно гражданско дело
№ 20233300500289 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от В. М. П. чрез пълномощник против Решение № 99/14. 07. 2023 г. по гр. д. № 58/ 23 г. по описа на РС Кубрат в частта, с която прекратява производството по предявления от В. М. П. срещу „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, настъпили в резултат на реализирано на 21.11.2022 г., около 10.45 часа, пътно – транспортно произшествие в гр. Кубрат, по улица „Цар Борис I“, непосредствено след кръстовището с ул. „Витоша“, посока гр. Разград, причинено по вина на водача Д.С.К. на багер –товарач, марка „***“, с рег. № ***, собственост на Община – Кубрат, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество, тъй като такива в качеството си на пострададо по см. на чл. 478, ал. 1 КЗ лице - което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, за обезвреда не е предявил към застрахователя с нарочна застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ, поради което намира същата за недопустима.

С необжалваната част на решението, районният съд е осъдил „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД да заплати на въззивника сумата 510.00 (петстотин и десет) лева, частичен иск от целия в размер на 2 695.50 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на собствения на ищеца лек автомобил „Рено Сценик“ с рег. № *** - увреден до степен, водеща до необходимост от бракуването му, настъпили в резултат на

същото произшествие, на основание чл. 432, ал. 1, във вр. с чл. 390, ал. 2 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД, ведно с законната лихва върху тази сума, считано от 03.02.2023 г., до окончателното ѝ изплащане и сумата 650.00 (шестстотин и петдесет) лева, като отхвърля искането за разликата от 400.00 до 700.00 лева – платено адвокатско възнаграждение, по уважено възражение за прекомерност на същото. Въззивникът В. М. П. е осъден да плати на „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД за разноси по делото по отношение на прекратената искова претенция, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева. Изложени са доводи, че обжалваното решение е необосновано и незаконосъобразно, тъй като изложените от съда правни изводи не се подкрепят от събраните по делото доказателства и противоречат на закона. Изложени са подробни съображения.

Въззиваемата страна „Застрахователно дружество Евроинс“ АД е депозирала писмен отговор на жалбата. Оспорва жалбата като неоснователна по изложени съображения.

Разградският окръжен съд, като обсъди изложените доводи и становища на страните и след проверка на обжалвания съдебен акт, констатира следното:

Страните не спорят, че претенцията на ищеца е предявена за обезщетяване на имуществени вреди от ПТП, получена е от дружеството застраховател на 22.11.2022 г. - л. 68 от делото, и по нея е ответникът – застраховател, е образувал преписка по щета № ТЕМР1500117547/ 22.11.2022 г., във връзка с която е изплатил сумата от 1 540.00 лв. По отношение на претендираното обезщетение за неимуществени вреди – частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева, тъй като такива в качеството си на пострадало по см. на чл. 478, ал. 1 КЗ лице - което е претърпяло телесно увреждане от моторно превозно средство, за обезвреда не е предявил към застрахователя с нарочна застрахователна претенция по реда на чл. 380 КЗ към момента на завеждане на иска и към датата на постановяване на решението от районния съд /14. 07. 2023 г./ , е прекратено производството по иска за обезщетение за неимуществени вреди.

Претенция за обезщетение за неимуществени вреди към застрахователя, ищецът е предявил след постановяване на обжалваното решение, заведена при ответника с рег. № 127-333-7/ 19. 07. 2023 г. /л. 10/, приложена към въззивната жалба.

При тези данни, съдът приема, че към момента на постановяване на първоинстанционното решение иска за обезщетение за претърпени неимуществени вреди е бил недопустим. При проверка на предпоставките, обуславящи правото на иск, включително и от въззивната инстанция, се дължи самостоятелна проверка както на общите условия, от които зависи съществуването на правото на иск, така и на допълнителните /специални/ предпоставки - в случая започнала процедура за доброволно плащане на застрахователно обезщетение и изтичане на тримесечния срок по [чл. 496, ал. 1 ГПК](#). С оглед самостоятелният характер на тази преценка, образуваният исков процес остава висящ пред първоинстанционния съд и тогава, когато законосъобразността на извършената от първата инстанция проверка на правото на иск е предмет на въззивно обжалване. Именно с оглед обхвата на проверката за валидност на процесуалното правоотношение, извършвана от

въззивния съд в образуваното частно производство, последният е длъжен да съобрази и данните по делото, относими към изтичане на срока по [чл. 496, ал. 1 ГПК](#) в хода на образуваното пред него производство. В този смисъл е налице многобройна съдебна практика.

В случая е безспорно, че застрахователната претенция за обезщетение за неимуществени вреди е предявена пред застрахователя на 19. 07 2023 г. и към момента е изтекъл тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 от КЗ , като не са налице данни за произнасяне или плащане по претенцията. Отпаднала е процесуалната пречка за надлежното упражняване на правото на иск от ищеца, което следва да се съобрази от въззивната инстанция на осн. чл. 235, ал. 3 от ГПК, което води до неправилност на първоинстанционното решение. Понастоящем искът е допустим и подлежи на разглеждане. По тези съображения решението в обжалваната част следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за разглеждане от районния съд.

По претенцията на ищеца за заплащане на разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция следва да се произнесе първоинстанционният съд с оглед изхода на спора по същество.

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ 99/ 14. 07. 2023 г. по гр. д. № 58/ 23 г. по описа на РС Кубрат в частта, с която прекратява производството по предявения от В. М. П. срещу „Застрахователно дружество Евроинс“ – АД иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди - частично 500.00 лева, от общо претендирани 1 500.00 лева и ВРЪЩА делото в тази част на Кубратския районен съд за продължаване на производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____